

3.06.2020r. środa Temat dnia:” Dzieci z różnych stron świata”

1.Zabawy gimnastyczne

Razem – podawanie piłki górną i bokiem.

- Siedząc tyłem do siebie podajemy sobie piłkę nad głową
- Siedząc tyłem do siebie podajemy sobie piłkę bokiem w prawo, drugie – bokiem w lewo itd. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy

Celowanie – ćwiczenie celności. Rzut piłką do celu, może być to obręcz, kosz, pluszak-maskotka czy inny przedmiot, w który można rzucać piłką

Złap mnie, jeśli potrafisz – ćwiczenie precyzji ruchów i refleksu. Rzucamy piłkę o ścianę i próbujemy ją złapać.

*Dodatkowo przed złapaniem piłki, np. klasnąć, złapać się za włosy, dotknąć kolan, skrzyżować dłonie na klatce piersiowej.

Wzajemne wsparcie– ćwiczenie współpracy. Dzieci leżą na plecach, Rodzic turla piłkę, dzieci podpierają się rączkami i podnoszą nogi, by piłka swobodnie się przeturlała.

Szczur– ćwiczenie zwinności. Dziecko stoi w pewnej odległości od rodzica. Rodzic trzyma

skakankę i kręci nią dookoła własnej osi nisko nad ziemią. Dziecko przeskakuje nad kręcącą się skakanką.

2. „Dzieci świata” – praca z wierszem Wincentego Febera.

W Afryce w szkole na lekcji

Śmiała się dzieci gromada,

Gdy im mówił malutki Gwinejczyk,

Że gdzieś w świecie śnieg pada.

A jego rówieśnik Eskimos,

Ten w szkole w chłodnej Grenlandii,

Nie uwierzył, że są na świecie

Gorące pustynie i palmy.

Afryki ani Grenlandii

My także jak dotąd nie znamy,

A jednak wierzymy w lodowce,
W gorące pustynie, banany.
I dzieciom z całego świata,
Chcemy ręce uścisnąć mocno
I wierzymy, że dzielni z nich ludzie,
Jak i z nas samych wyrosną.

Rozmowa na temat wiersza.

Z jakich stron świata pochodziły dzieci z wiersza? Z czego śmiały się afrykańskie dzieci? W co nie uwierzyli Eskimosi? Co łączy wszystkie dzieci na świecie?

3. Dzieci na świecie – omówienie strojów dzieci świata.

https://www.youtube.com/watch?v=MtafvcdDOGg&fbclid=IwAR1cXWO_dsy7EebJP8uOSXUY6evo471e2R8Uz2wMkksxNqQTUrJdn7-vD5o

4. Praca z KP4. 27b – budowanie wypowiedzi, doskonalenie zdolności grafomotorycznych, poszerzanie wiedzy ogólnej

5. Praca z KP4.27a – doskonalenie sprawności manualnej.

6. „Uczta u motylków” – wysłuchaj opowiadania Agnieszki Filipowskiej i odpowiedz na pytania znajdujące się pod tekstem.

Kerim i Jasira pojawili się w grupie Motylków kilka dni temu. Dzieci przyglądały im się z uwagą, bo wyglądali trochę inaczej i na początku niewiele mówili. Oboje mieli trochę ciemniejszą skórę, a ich czarne oczy patrzyły na innych badawczo i trochę nieufnie. Dziewczynka nosiła na głowie kolorową chustę, której nie zdejmowała nawet w budynku. Chłopiec był trochę starszy od siostry i dużo wyższy od pozostałych przedszkolaków, ale na razie pani dyrektor zdecydowała, że lepiej będzie nie rozdzielać rodzeństwa i przyjęła oboje do tej samej grupy.

– Chcecie może poukładać puzzle? – pierwsza zagadnęła ich Julka, która jeszcze nie tak dawno sama była nowa w grupie Motylków i pamiętała, jak bardzo się wtedy denerwowała.

Na śniadanej twarzy Jasiry pojawił się nieśmiały uśmiech. Skinęła głową i dała się nowej koleżance poprowadzić do stolika z rozsypaną układanką. Dziewczynka uwielbiała układać puzzle. Ten moment, kiedy z zupełnego bałaganu zaczynał się nagle wyłaniać piękny obrazek i

okazywało się, że wszystkie elementy idealnie do siebie pasują, napawał ją wielkim spokojem. W prawdziwym życiu nie zawsze było tak łatwo...

– Ale jesteś szybka! – zawołała zachwycona Julka wpatrzona w zręczne palce Jasiry. – Nieźle! Już zrobiłaś prawie cały zamek!

– Jeszcze niebo... i liście... – powiedziała skupiona na pracy dziewczynka. – I już.

– Ja też już prawie skończyłam, zobacz – pochwaliła się Julka. – A wiesz, mamy tu też takie puste puzzle, na których można samemu narysować obrazek i potem go układać. Chcesz?

Czarnooka koleżanka skinęła głową, po czym obie udały się w kierunku szuflad z przyborami plastycznymi. Dziewczynki wymyśliły, że każda z nich narysuje swoją rodzinę, a potem wymienią się puzzlowymi rysunkami i zobaczą, która szybciej go ułoży.

Tymczasem chłopcy bawili się w drugim końcu sali. W ruch poszły gumowe dinozaury, które wydawały z siebie przeraźliwe odgłosy. Kerim był zachwycony zgromadzonym w przedszkolu zbiorem prehistorycznych gadów. Dotychczas widział je w książkach i na kartach, które zbierał od kilku miesięcy. Ale takie zabawki to zupełnie coś innego! Rozpoznał wśród nich pterodaktyla i brontozaura. Był nawet nieduży, zielony model diplodoka i lekko zużyty tyranozaur. Lubił te skomplikowane nazwy. Nazywanie dzikich bestii pomagało mu pokonać strach przed nimi.

– Wrrrau! – ryczały potwory w rękach rozbawionych chłopców, którzy, choć widzieli się pierwszy raz w życiu, potrafili się razem świetnie bawić.

– Ach, ci chłopcy, zawsze robią tyle hałasu! – skomentowała Julka zajęta szkicowaniem szczupłej sylwetki swojego taty. – Ja już prawie skończyłam, a ty?

Jasira potrząsnęła przecząco głową. Spojrzała na rysunek koleżanki, na którym byli tylko Julka i jej rodzice. Wszyscy troje jechali na rowerach przez park. A na jej układance pojawiło się już sześć osób: mama, tata, ona, trójka jej rodzeństwa i to wciąż nie była cała rodzina. Jeszcze przecież trzeba narysować małego Alima i babcię Hanę.

– O, macie piknik! – zawołała Julka, patrząc na narysowaną przez Jasirę rodzinę siedzącą wokół dużego koca zastawionego jedzeniem.

– To nie piknik – sprostowała dziewczynka. – To nasz normalny obiad, w domu.

– A gdzie stół i krzesła?

– Nie ma. Siedzimy na podłodze – wyjaśniła Jasira.

– Ale wam fajnie! Na mnie mama by krzyczała, że nie siedzę przy stole i kruszę na podłogę. To niesprawiedliwe! – oceniła Julka. – I jeszcze w dodatku macie naleśniki...

– To nie są naleśniki, to pita. Taki arabski chleb. Maczamy go w hummusie albo oliwie – oczy Jasiry załśniły na myśl o pysznym jedzeniu w gronie najbliższych. – A może pobawimy się w dom i pokażę ci, jak to u nas wygląda? – zaproponowała.

– *Super pomysł! – ucieszyła się Julka. – Ale chyba będziemy potrzebowały więcej osób, bo twoja rodzina jest taka duża.*

Znalezienie chętnych do zabawy na szczęście wcale nie było trudne. Dywanik w kącie kuchennym wkrótce zapełnił się plastikowymi talerzami oraz szmacianymi warzywami i owocami. Siedzące dookoła dzieci wzajemnie częstowały się zabawkowymi potrawami. Także wielbiciel dinozaurów dołączyli do tej uczty i nawet dla ich pupili znalazły się jakieś smaczne kąski.

– *Kochana, ta pieczeń jest doprawdy wyborna! – Tereska z wdziękiem naśladowała swoją ciocię, pochłaniając niewidzialne danie.*

– *Spróbuj musu jabłkowego! Po prostu felicja! – zachwyciła się Kasia.*

– *Chyba raczej delicja... – poprawiła ją Julka.*

– *Hmm... naleśniki z lodami z marchewki i kalafiora! Pychotka! – wygłupiał się Julek.*

– *I do tego sos mrówkowy! – wtórował mu Kerim.*

Wspólna biesiada trwała do czasu, aż pani Małgosia, roznosząca w przedszkolu obiady, zaprosiła dzieci do stołu na prawdziwy posiłek. Ale tak naprawdę nawet wtedy nie przerwano zabawy w nadawanie potrawom śmiesznych nazw. Pani Marta patrzyła z rozrzewnieniem na to, jak dzieci potrafią się razem świetnie bawić, nawet gdy są tak różne i pochodzą z różnych stron świata. Pomyślała, że nazwa Motylki tak bardzo pasuje do jej grupy. Tyle tu różnych barw i wszystkie do siebie doskonale pasują!

Mamy różny kolor skóry i inne zwyczaje,

Lecz w zabawie ta odmienność nieważną się staje.

Ty masz piegi, on ma loki, ja mam skośne oczy.

Gdy mnie poznasz, sam dostrzeżesz, jak wiele nas łączy.

Jak wyglądali Kerim i Jasira? Jakie zabawy zaproponowały dzieci nowej koleżance i nowemu koledze? Co przedstawiały rysunki Julki i Jasiry? Co zdziwiło Julkę na rysunku Jasiry?

7., „Polubić różnice” – wysłuchaj krótkiego wierszyka Dominiki Niemiec, a potem spróbuj nauczyć się go na pamięć. Następnie narysuj kolegę lub koleżankę, który jest inny/która jest inna od Ciebie.

*Choć ktoś jest inny, inne ma zdanie,
inny ma wygląd albo ubranie,
mieszka w innym miejscu, je co innego,
bawi się inaczej – może być twym kolegą.
Wystarczy tylko, że go zaakceptujesz,
a te różnice polubić spróbujesz.*

*Przedkolne
Pomyśly*

Brazylijki

*Przedzkolne
Pomyśły*

Hindusi

*Przedzkolne
Pomyśły*

Irakijczyk

*Przedzkolne
Pomysły*

Chińczyk

*Przedzkolne
Pomysły*

Eskimos

Japonka

*Przedszkolne
Pomysły*

Polka

*Przedszkolne
Pomysły*

Hinduska

*Przedkolne
Pomysly*

Afrykanka

*Przedkolne
Pomysly*